

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.] somhed vil opkøbe yderligere virksomheder og derigennem formindske den eksisterende konkurrence. Et sådant forslag, der vil kunne gennemføres på grundlag af Romtraktatens art. 235, vil den danske regering selv sagt overveje i en positiv ånd.

For det femte har den seneste tid vist, at de multinationale selskabers store likvide pengebeholdninger har spillet en rolle i de tilbagevendende valutakriser. Disse beholdninger kan hurtigt overflyttes fra ét land til et andet og således enten selv starte en valutakrise eller forstærke en krise, der af andre årsager er begyndt. For at opnå stabile forhold i det internationale betalingsomkøb, vil det være af afgørende betydning, at disse selskabers mulighed for at overflytte store pengemidler som led i valutaspekulationer begrænses og bringes under kontrol.

For det sjette vil der muligvis være behov for inden for EF at gennemføre nærmere retningslinjer for de begunstigelser, som de enkelte medlemslande i mange tilfælde yder med henblik på at tiltrække multinationale selskabers placering inden for deres grænser.

Regeringen kan fuldt ud tilslutte sig de betragtninger, som ligger til grund for Kommissionens oplæg til afskaffelse af de tekniske handelshindringer, dvs. de forskelle i reglerne vedrørende varers tekniske udformning — de såkaldte produktstandarder — som eksisterer i dag mellem medlemslandene. Man er således fra dansk side enig i, at man bør fremme varernes frie bevægelighed for derigennem at skaffe lige konkurrencevilkår og skaffe forbrugerne et så bredt varevalg som muligt, men at det må gøres på en sådan måde, at såvel forbrugerne som vore omgivelser opnår den bedst mulige beskyttelse. Dette kan efter regeringens opfattelse kun tilgodeses samtidig ved, at man gennemfører ensartede tekniske forskrifter på et tilstrækkeligt højt niveau.

Kommissionens oplæg forudsætter, at samtlige tekniske handelshindringer afskaffes inden for de næste fem år. Dette vil forudsætte en væsentlig fremskyndelse af arbejdet, som er særdeles kompliceret.

Det er en væsentlig interesse for Danmark, at der gøres hurtige fremskridt på dette område, som uanset dets tekniske karakter er af stor praktisk betydning. Dansk erhvervsliv er i hastigt stigende om-

fang afhængig af en vidtdreven specialisering, som kun kan gennemføres effektivt med et stort marked, hvor der ikke lægges varebevægelserne hindringer i vejen. Vi er derfor stærkt interesseret i en disciplin på dette felt, som forhindrer, at de andre lande hen over hovedet på os gennemfører alle hårde tekniske ordninger, der i realiteten sigter på at beskytte deres egen industri mod effektiv konkurrence.

Der er allerede inden for Fællesskabet taget skridt til at sikre lige konkurrencevilkår, for så vidt angår de fleste større offentlige bygge- og anlægskontrakter. Kommissionens oplæg går ind for en yderligere liberalisering ved, at man inden udgangen af indeværende år vedtager et direktiv om udbud af større offentlige vareindkøb.

Kommissionen vil påse, at de vedtagne liberaliseringsbestemmelser overholdes, og vil om nødvendigt søge domstolens medvirken. Der lægges vægt på et effektivt informationsarbejde til fremme af et bredt samarbejde mellem virksomhederne på tværs af landegrænserne til løsning af offentlige arbejder. Kommissionen agter med mellemrum at offentliggøre, hvilke resultater der er opnået på området, og forelægge det til debat i Europaparlamentet.

Det er i Danmarks interesse, at det omtalte direktiv om liberalisering af offentlige indkøb vedtages hurtigt, og at der fremover sikres en effektiv overholdelse af den frie adgang til medlemslandenes offentlige markeder. Den offentlige indkøbssektor i Danmark er relativt lille og har ikke været stærkt beskyttet, hvorimod den andre steder hidtil har været ret utilgængelig for entreprenører og leverandører fra andre medlemslande. Dansk erhvervsliv har således meget at vinde og lidt at tabe ved en effektiv liberalisering på dette område.

Endelig vil jeg sige et par ord om et spørgsmål, som ligger regeringen meget på sinde, nemlig forbrugerbeskyttelsen. Deklarationen fra topmødet i Paris udtaler, at man bør forstærke og koordinere foranstaltningerne til beskyttelse af forbrugernes interesser.

EF har ikke hidtil udformet en selvstændig forbrugerpolitik, men har ved udformningen af sin politik på enkelte områder, f. eks. konkurrencereglerne, taget konkrete forbrugerhensyn. Den danske regering går ind for, at der sker en udvidelse af EF's virk-